

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ - ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΪΑΣ

ΠΑΒ	1105
24/7/15	

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ, ΥΠΟΔΟΜΩΝ, ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ & ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Θέμα: «Απίστευτο μνημονιακό Σκάνδαλο η πώληση των 28 ακινήτων του Δημοσίου»

Παρακαλούμε για την τοποθέτησή σας επί του δημοσιεύματος της εφημερίδας «Ακρόπολις», της 14-6-2015, σχετικά με αδικήματα που κατά το δημοσίευμα έχουν προκύψει από την πώληση ακινήτων του Δημοσίου, των οποίων η διάπραξη πλήττει το Δημόσιο συμφέρον και ως εκ τούτου, προκαλεί την κατακραυγή των Ελλήνων πολιτών.

Ο αναφέρων βουλευτής της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των «ΑΝ.ΕΛ.»

Νίκος Ι. Νικολόπουλος
Πρόεδρος του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος

Απίστευτο μνημονιακό ΣΚΑΝΔΑΛΟ η πώληση των 28 ακινήτων του Δημοσίου

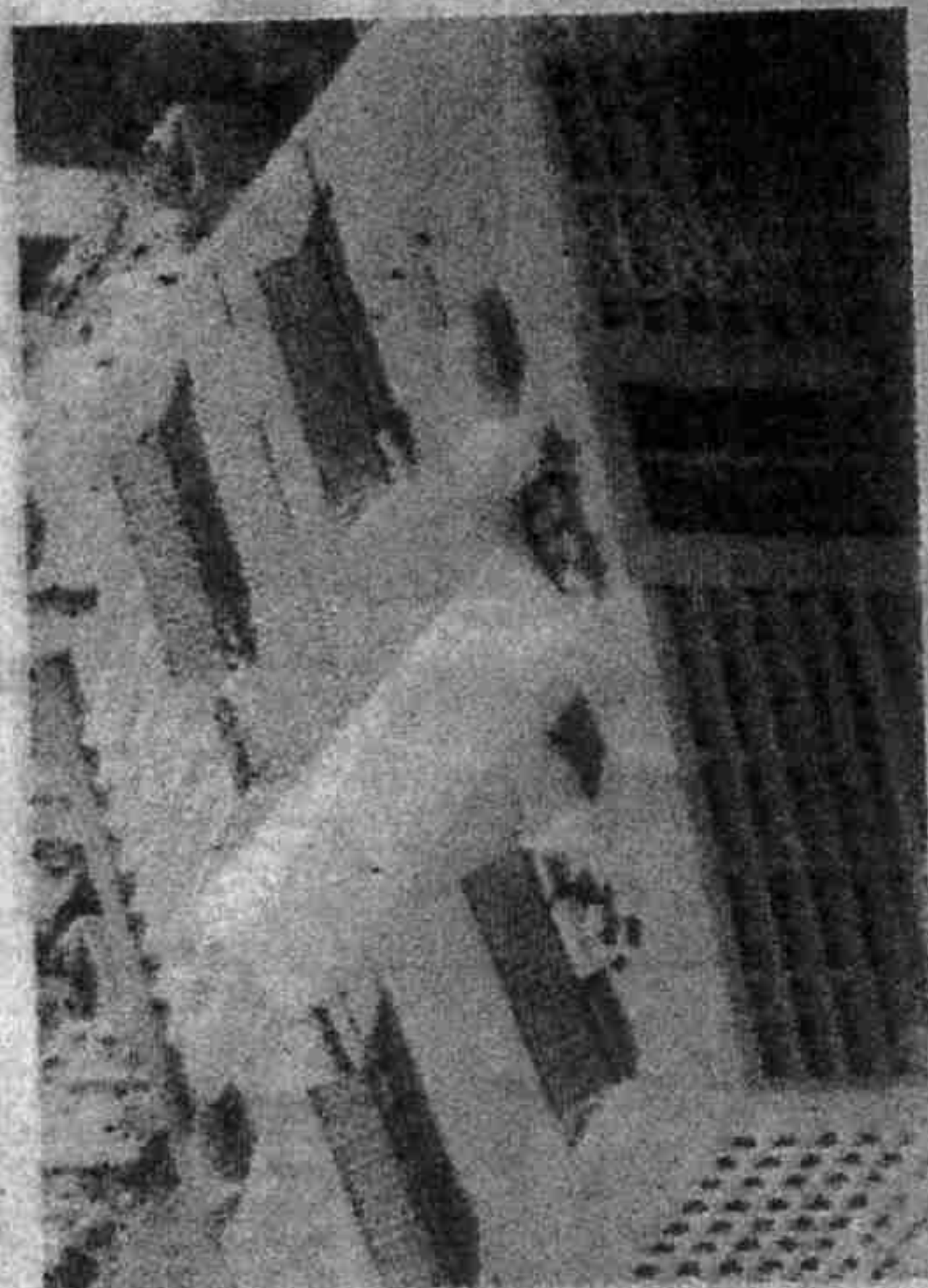
Η πώληση 28 ακινήτων του Δημοσίου μέσω ΤΑΙΠΕΔ από τις μνημονιακές κυβερνήσεις ώστε να πάρουν κι άλλα χρήματα στη μαύρη τρύπα του χρέους, αποδεικνύεται ιδιαίτερα επιζήμια για το Δημόσιο κι ιδιαίτερα επικερδείς για τις εταιρείες - θυγατρικές τραπεζών που τα αγοράσαν.

Αν και όλες οι διαδικασίες φαίνονται σύννομες, η υπόθεση βρίσκεται στα χέρια της εισαγγελέα Διαφθοράς. Μόνο και μόνο το γεγονός πως σύμφωνα με το νόμο οι εταιρείες δεν κλήθηκαν να πληρώσουν ούτε ένα ευρώ φόρο για την αγορά 28 ακινήτων δείχνει πως αυτές οι μνημονιακές συναλλαγές απέχουν κατά πολύ από την έννοια της προστασίας του δημόσιου συμφέροντος. Το Σεπτέμβριο του 2011 (κυβέρνηση Παπανδρέου με υπουργό Οικονομικών τον Ευάγγελο Βενιζέλο) μεταβίβασε με διυπουργική απόφαση στο ΤΑΙΠΕΔ 28 ακίνητα του δημοσίου με σκοπό την αξιοποίησή τους για την εξασφάλιση εσόδων που θα πήγαιναν στην αποπληρωμή του χρέους (νόμος 3985/2011). Πρόκειται για κτίρια και εγκαταστάσεις που ανήκαν μεταξύ άλλων στα υπουργεία Διοικητικής Μεταρρύθμισης, Υγείας, Παιδείας, Πολιτισμού, σε ΔΟΥ, καθώς και στη Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών

Συστημάτων, τη ΓΑΔΑ και την Εθνική Στατιστική Υπηρεσία. Για να πωληθούν τα ακίνητα αλλά να αποφευχθεί η μετακόμιση όλων αυτών των υπηρεσιών του Δημοσίου προκρίθηκε η μέθοδος πώλησης κι επαναμίσθωσης (sale and lease back), δηλαδή πώληση σε ιδιώτη και επαναμίσθωση των ίδιων ακριβώς κτιριακών εγκαταστάσεων από το Δημόσιο. Τα 28 ακίνητα χωρίστηκαν σε δύο χαρτοφυλάκια των 14 και έγινε πρόσκληση υποβολής εκδήλωσης ενδιαφέροντος. Η διαδικασία κατέληξε στις 18 Οκτωβρίου 2013 (κυβέρνηση Σαμαρά - Βενιζέλου) με το Διοικητικό Συμβούλιο του ΤΑΙΠΕΔ να συμφωνεί για το χαρτοφυλάκιο Α με την τότε θυγατρική της Εθνικής Τράπεζας (τόρα έχει εξαγορασθεί από ολλανδική εταιρεία) Εθνική Πανγαία ΑΕΕΑΠ και με για το χαρτοφυλάκιο Β με τη θυγατρική της Eurobank, Eurobank Properties ΑΕΕΑΠ.

Στη μνημονιακή πραγματικότητα της νεοφιλελεύθερης πολιτικής κυριαρχίας όπου ο ανταγωνισμός αναδεικνύεται σε πανάκεια, οι θυγατρικές των Εθνικής και Eurobank επιλέχθηκαν για τα πακέτα των 14 ακινήτων έχοντας "αδελφές - εταιρείες" να συμβουλευθούν το ΤΑΙΠΕΔ σε όλα τα στάδια της διαδικασίας:

NBG Securities SA και Eurobank Equities

Σε 20 χρόνια το δημόσιο θα πληρώσει 800 εκατ. ευρώ για ενοίκια σε κτίρια που πούλησε 280 εκατ. ευρώ

Investment Firm αντίστοιχα. Αυτοί που πληρώνονταν για να συμβουλευθούν ήταν αυτοί που τελικά επωφεληθήκαν από το διαγωνισμό.

Οι δύο συμβάσεις έγιναν με τους ίδιους όρους και πάντα σύμφωνα με την επί τούτου ψηφισμένη κείμενη νομοθεσία. Το αντίτιμο που κλήθηκε να καταβάλει η Εθνική Πανγαία ΑΕΕΑΠ για το χαρτοφυλάκιο Α ήταν 115,5 εκατομμύρια ευρώ και το αντίστοιχο για το χαρτοφυλάκιο Β της Eurobank Properties ΑΕΕΑΠ 145.810.000

ευρώ. Στις συμβάσεις προβλέπεται πως για την επαναμίσθωση των κτιρίων στο Δημόσιο θα καταβάλλονται για 20 χρόνια επίσης μισθώματα ανερχόμενα στο 1/10 περίπου της αξίας των ακινήτων (δηλ. συνολικά περίπου 11,5 εκατ. ευρώ για το Α και 14,5 εκατ. ευρώ για το Β). Με άλλα λόγια, αν εφαρμοστούν τα συμφωνηθέντα, οι θυγατρικές των τραπεζών θα έχουν κάνει σε 10 χρόνια απόσβεση και στα 20 χρόνια που πρόβλεπεται στη σύμβαση θα έχουν διπλασιάσει τα λεφτά τους. Με δικά μας λεφτά προφανώς.

Οι συμβάσεις προβλέπουν πως οι θυγατρικές εταιρείες των τραπεζών, στο εξής Μισθωτές, δεν μπορούν στα 20 χρόνια να καταγγείλουν τις συμβάσεις για λόγους που δεν προβλέπονται σε αυτές. Τί γίνεται με την παρέλευση των 20ετών; Το Δημόσιο μπορεί να τα επανακτήσει στις τρέχουσες τότε τιμές της αγοράς. Δηλαδή το Δημόσιο όχι μόνο θα έχει πληρώσει ένα ποσό περί τα 600 εκατομμύρια σε 20 χρόνια ενώ θα έχει λάβει ως αρχικό αντίτιμο λιγότερο από τα μισά αλλά θα κληθεί να πληρώσει δεύτερη φορά και μάλιστα σε εμπορικές τιμές για τα κτίρια που κάποτε ήταν δικά του. Πόσο περισσότερο επιζήμια θα μπορούσε να είναι αυτή η συναλλαγή για το Δημόσιο;